Interpreter Pseudoasemblera Specyfikacja

BARTOSZ BŁACHUT, GR. H1

Spis treści

Wymagania systemowe

Program przystosowany jest do środowiska wiersza poleceń systemu Windows 10 (testowany na wersji 1903) oraz Windows 7, ze względu na użycie biblioteki *windows.h* w celu estetycznego wyświetlania stanu emulowanej maszyny.

Program należy uruchamiać w wierszu poleceń systemu Windows, korzystając z pliku wykonywalnego *interpreter.exe*, który znajduje się w folderze *_executable*. Program najlepiej uruchomić przy **zmaksymalizowanym** oknie konsolowym.

Działanie programu

Po uruchomieniu programu w wierszu poleceń, użytkownik jest proszony o podanie ścieżki do pliku tekstowego, zawierającego instrukcje w pseudoassemblerze.

```
_______ PSEUDO ASSEMBLER INTERPRETER _______

Please provide the path for the file containing the assembler instructions:
../_tests/bubble_sort.txt
```

Następnie użytkownik może zdecydować czy uruchomić program w trybie debuggera.

```
Run in debug mode? [y/n]: y
```

Później, w zależności od decyzji użytkownika, program wykonuje kod pseudoasemblera z pliku, wskazanego przez użytkownika, na dwa różne sposoby.

1. *Tryb debuggera*

Po wczytaniu kodu pseudoasemblera, program wykonuje go linijka po linijce, czekając na naciśnięcie klawisza *Enter* przez użytkownika. W konsoli wyświetlane są stany rejestrów, zmiennych, cały kod pseudoasemblera, obecnie wykonywana linijka kodu oraz log – jakie zmiany nastąpiły po wykonaniu obecnej linii kodu.

```
log_1:   created and array of 10 elements labelled TAB with an assigned value: 0

The following command has been debugged:
1       TAB     DS      10*INTEGER

Declared variables:
label:  TAB   values: [    0    0    0    0    0    0    0    0    0    0   ]

program state registry: 0

registry 0:     0
registry 1:     0
registry 2:     0
registry 3:     0
registry 4:     0
registry 5:     0
registry 6:     0
registry 7:     0
registry 8:     0
registry 9:     0
registry 10:    0
registry 11:    0
registry 12:    0
registry 13:    0
registry 14:    0
registry 15:    0

Press Enter to go to the next step...
```

```
Your code:
1.TAB           DS    10*INTEGER
2.CZTERY        DC    INTEGER(4)
3.DZIESIEC      DC    INTEGER(10)
4.JEDEN         DC    INTEGER(1)
5.ZERO          DC    INTEGER(0)
6.              LA    0,TAB
7.              L     1,CZTERY
8.TAB_FILL      C     1,DZIESIEC
9.              JZ    DALEJ
10.             A     1,JEDEN
11.             J     TAB_FILL
12.DALEJ        C     1,JEDEN
13.             JN    SORTOWANIE
14.             ST    1,0(0)
15.             A     0,CZTERY
16.             S     1,JEDEN
17.             J     DALEJ
18.SORTOWANIE   L     3,JEDEN
19.             LA    0,TAB
20.             L     1,ZERO
21.             L     2,ZERO
22.PETLA_Z      L     3,ZERO
23.             L     2,ZERO
24.             LA    0,TAB
25.PETLA_W      L     4,DZIESIEC
26.             SR    4,1
27.             S     4,JEDEN
28.             L     6,0(0)
. . .
```

2. *Tryb normalnej kompilacji*

W razie zrezygnowania przez użytkownika z trybu debuggera, program wypisze wykonany kod pseudoasemblera, wszystkie logi – jakie zmiany nastąpiły po wykonaniu całego kodu pseudoasemblera i końcowy stan zmiennych oraz rejestrów maszyny.

```
log_0:   input parsed

Your code:
1.              TAB     DS      10*INTEGER
2.            CZTERY    DC      INTEGER(4)
3.         DZIESIEC     DC      INTEGER(10)
4.            JEDEN     DC      INTEGER(1)
5.             ZERO     DC      INTEGER(0)
6.                      LA      0,TAB
7.                      L       1,CZTERY
8.         TAB_FILL     C       1,DZIESIEC
9.                      JZ      DALEJ
10.                     A       1,JEDEN
11.                     J       TAB_FILL
12.           DALEJ     C       1,JEDEN
13.                     JN      SORTOWANIE
.
.
.
35.                     ST      7,0(0)
36.         JEST_OK     A       0,CZTERY
37.                     A       2,JEDEN
38.                     CR      2,4
39.                     JN      PETLA_W
40.                     A       1,JEDEN
41.                     C       3,ZERO
42.                     JP      PETLA_Z

log_1:   created and array of 10 elements labeled TAB with an assigned value: 0
log_2:   created a variable labeled CZTERY with an assigned value: 4
log_3:   created a variable labeled DZIESIEC with an assigned value: 10
.
.
.
log_663: registry 1 has been assigned a new value equal to 10; the program state registry is equal to: 1
log_664: registry 3 has been compared with 0; the program state registry is equal to: 0

The machine's state after every line of code in your input file is presented below:

Declared variables:
label:             TAB   values: [    1    2    3    4    5    6    7    8    9   10   ]
label:          CZTERY   value: 4
label:        DZIESIEC   value: 10
label:           JEDEN   value: 1
label:            ZERO   value: 0

program state registry: 0

registry 0:     4
registry 1:     10
registry 2:     1
registry 3:     0
registry 4:     0
registry 5:     0
registry 6:     1
registry 7:     2
registry 8:     0
registry 9:     0
registry 10:    0
registry 11:    0
registry 12:    0
registry 13:    0
registry 14:    0
registry 15:    0

Press Enter to go to the next step...
log_665:        memory freed
Press any key to continue . . ..
```

Struktura programu

Program korzysta z czterech bibliotek, z których najistotniejsza to *windows.h* – potrzebna do eleganckiego wyświetlania stanu maszyny i zmieniania koloru czcionki w konsoli systemu Windows.

Podstawowym elementem programu są trzy listy dwukierunkowe:

- *memory_block* – lista, będąca pamięcią emulowanej maszyny. Każdy *block*, mający swój adres i wartość, reprezentuje kolejne cztery bajty;
- *label* – lista, zawierająca etykiety. Każdy element tej listy jest połączony z modelem pamięci, poprzez wskaźnik na odpowiedni segment listy *memory_block;*
- *command* – lista, przechowująca kod pseudoasemblera z podanego przez użytkownika pliku, po dokonaniu analizy i podzieleniu go przez funkcję *input_parser*;

Program jest podzielony na odpowiednie funkcje, odpowiedzialne za poszczególne zadania. Całość przebiega w przybliżeniu w poniższy sposób:

1. Po podaniu ścieżki do pliku z kodem pseudoasemblera i wybraniu odpowiedniego trybu przez użytkownika, kod z pliku zostaje analizowany i rozdzielany przez funkcje *input_parser* i zapisywany w liście *command.*
2. Jeśli użytkownik nie zdecyduje się na tryb debuggera, funkcja *main* wypisze w konsoli zawartość listy *command*, czyli w jaki sposób zawartość pliku została podzielona przez funkcję *input_parser*.
3. Następnie w funkcji *main* zostanie wywołana funkcja *interpret*, która będzie wykonywać kod pseudoasemblera linijka po linijce, czytając kolejne elementy listy *command.*
4. Każde polecenie pseudoasemblera (np.: *DC*, *L* itp.) zostaje obsługiwane przez osobną funkcję, wywołaną przez *interpret*. Funkcje: *arithmetic_operations* i *registry_arithmetic_operations* obsługują polecenia *A*, *S*, *M*, *D*, *C* oraz *AR*, *SR*, *MR*, *DR*, *CR*. Pozostałe funkcje: *DC*, *L*, *LA*, *LR* i *ST* obsługują odpowiednio polecenia: *DC*, *L*, *LA*, *LR* i *ST*. Instrukcje skoku zostają obsłużone rekurencyjnie przez funkcję *interpret*. Przy wykonaniu każdego z poleceń arytmetycznych oraz porównania, uaktualniana jest odpowiednio wartość rejestru stanu programu.
5. Podczas wykonywania każdej następnej linijki kodu, na ekran zostają wypisywane logi, które informują użytkownika, o tym co zmieniło się w stanie maszyny podczas wykonywania ostatniego polecenia.

W trybie debuggera funkcja *print_machine_state* wypisuje w konsoli stany rejestrów, utworzone zmienne oraz cały wykonywany kod z podkreśloną linijką, która właśnie została wykonana.

Testy

Przygotowane przeze mnie testy, zawierające krótkie programy napisane w pseudoasemblerze, znajdują się w katalogu *_tests*.

Dostępne testy:

1. *bubble_sort.txt* – sortowanie algorytmem bąbelkowym dziesięcioelementowego wektora
2. *insertion_sort.txt* – sortowanie algorytmem przez wstawianie dziesięcioelementowego wektora
3. *kwadrat.txt* – obliczanie ilości rozwiązań równania kwadratowego
4. *max.txt* – algorytm, znajdujący maksymalną wartość w dziesięcioelementowym wektorze
5. *max2.txt* – algorytm, znajdujący dwie maksymalne wartości w dziesięcioelementowym wektorze
6. *merging.txt* – algorytm, łączący rosnąco dwa posortowane (rosnąco) wektory
7. *silnia.txt* – algorytm, liczący 5!
8. *ukladanie.txt* – algorytm, układający wektor w sposób taki, że liczby ujemne będą znajdować się na początku, zera w środku, a dodatnie na końcu

Przyjęta składnia pseudoasemblera

1. *Forma komend:*

`[<etykieta>]  <kod rozkazu>  <argument 1>,<argument 2>`

Pomiędzy argumentem 1., a argumentem 2. **nie** występuje separator. Pole etykiety jest nieobowiązujące.

2. *Rozkazy arytmetyczne*

- `A <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - rozkaz dodawania (*ang. add*)
- `AR <rejestr 1>,<rejestr2>` - rozkaz dodawania rejestrów (*ang. add registry*)
- `S <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - rozkaz odejmowania (*ang. subtract*)
- `SR <rejestr 1>,<rejestr2>` - rozkaz odejmowania rejestrów (*ang. subtract registry*)
- `M <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - rozkaz mnożenia (*ang. multiply*)
- `MR <rejestr 1>,<rejestr2>` - rozkaz mnożenia rejestrów (*ang. multiply registry*)
- `D <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - rozkaz dzielenia (*ang. divide*)
- `DR <rejestr 1>,<rejestr2>` - rozkaz dzielenia rejestrów (*ang. divide registry*)
- `C <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - rozkaz porównania (*ang. compare*)
- `CR <rejestr 1>,<rejestr2>` - rozkaz porównania rejestrów (*ang. compare registry*)

Wszystkie operacje arytmetyczne wpisują wynik swojego działania do rejestru podanego jako `<rejestr 1>`. Po wykonaniu każdej z powyższych rozkazów, aktualizowana jest wartość rejestru stanu programu w sposób następujący:

- dla wyniku, będącego liczbą równą zeru, przypisywana jest wartość: *0*
- dla wyniku, będącego liczbą dodatnią, przypisywana jest wartość: *1*
- dla wyniku, będącego liczbą ujemną, przypisywana jest wartość: *2*

3. Rozkazy przesłania

- `L <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - *ang. load* - przesyła wartość komórki pamięci do rejestru
- `LR <rejestr 1>,<rejestr 2>` - *ang. load registry* - przesyła wartość rejestru drugiego do pierwszego
- `ST <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - *ang. store* - przesyła wartość rejestru do komórki pamięci o podanym adresie
- `LA <rejestr 1>,<adres komórki pamięci>` - *ang. load address* – przesyła adres komórki pamięci do rejestru

4. Rozkazy skoków

Wszystkie te rozkazy powodują wykonanie rozkazu pod wskazaną etykietą, jeśli spełnione są ewentualne warunki:

- `J <etykieta>` - *ang. jump* - skok bezwarunkowy
- `JP <etykieta>` - *ang. jump positive* - skok, jeśli bity znaku w rejestrze stanu wskazują wartość dodatnią
- `JN <etykieta>` - *ang. jump negative* - skok, jeśli bity znaku w rejestrze stanu wskazują wartość ujemną
- `JZ <etykieta>` - *ang. jump zero* - skok, jeśli bity znaku w rejestrze stanu wskazują wartość 0

5. Dyrektywy rezerwacji pamięci

- `DC INTEGER (<liczba całkowita>)` - rezerwuje 4B pamięci i zapisuje na nich liczbę
- `DS INTEGER` - rezerwuje 4 B pamięci i zapisuje na nich liczbę 0
- `DC <liczba komórek> * INTEGER (<liczba całkowita>)` - rezerwuje wskazana liczbę komórek pamięci, zapisuje wskazaną wartość
- `DS <liczba komórek> * INTEGER` - rezerwuje wskazaną liczbę komórek pamięci, zapisuje na nich liczbę 0